

Nina Puiseva Tuncer

Politiker, Eskilstuna

En politikers vardag går runt på flera språk

Eskilstunabon Nina Puiseva Tuncer behärskar fem språk: svenska, finska, turkiska, engelska och tyska. Hon säger att vart och ett av dem berikat hennes världsbild och gett perspektiv åt tänkandet. Värdet av flerspråkighet förstod hon redan som barn, tack vare föräldrarna som flyttade till Eskilstuna från Finland. De var noga med att dottern skulle använda det finska språket i vardagen. Snart gick det till och med så, att när föräldrarna ville locka med dottern med på resa till Europa, styrde hon hellre kosan till sin mormor i Finland.

Många eskilstunabor känner Nina Puiseva Tuncer från kommunalpolitiken. Som socialdemokrat är det viktigt för henne att stå upp för de svaga. Hon är också förste ordförande i minoritetsrådet.

– I rådet driver vi ärenden som rör sverigefinländare. Inom minoritetspolitiken får man alltid vara lite grann på sin vakt för att inte rättigheterna ska urholkas.

Nina kan dock konstatera att sverigefinländarna har det relativt bra i Eskilstuna. En av delförklaringarna är att en stark sverigefinländsk gemenskap verkat på orten sedan länge. De har varit flitiga med att driva sina språkliga rättigheter.

– Men det finns ändå alltid utrymme för förbättringar.

Utrymme för förbättringar finns enligt Nina även i den minoritetspolitik som drivs på riksplaneln. Hon tycker att de språkliga rättigheterna borde fördelas jämnare över landet så att man inte är beroende av om en kommun är ett finskt förvaltningsområde eller inte.

– Jag läste Lennart Rohdins betänkande angående hur den nuvarande språklagen fungerar. Det är många kommuner som knappt har gjort någonting alls. Man blir ju trött, året är 2017 och vi har ännu inte kommit längre än såhär.

Enligt Nina borde de nationella minoriteternas rättigheter ingå som en naturlig del i all politik och inte bara ses som ett separat delintresse. Hon konstaterar att man i åtminstone

Eskilstuna hela tiden tar steg i rätt riktning.

Nina berättar att närvaron i politiken har lärt henne att samhällsstrukturerna är mer komplicerade än vad många tror. Det politiska systemet är så välutvecklat att vi emellanåt blir fångar under byråkratin, vilket bromsar genomförandet av förändringar. Hennes egen politik drivs dock framåt av en viss sorts finsk inställning.

– Det är väl finskt på något sätt att jag är lite mer rak och orädd i det jag säger. Jag strävar alltid efter att sätta igång direkt.

Nina gick med i politiken när hon bodde i Turkiet, dit hon flyttade 1996. Hon bjöds in att vara med i den utländska kommissionen i Alanya, för att ge ett skandinaviskt perspektiv och komma med idéer till lokalpolitiken.

Under sin tid i Turkiet arbetade Nina på finska, svenska och engelska för radiostationen Tursem, som är riktad till turister. Sedan blev hon tolk på ett privatsjukhus. Dessutom hann hon arbeta på en islamsk skola, där hon lärde ut engelska och efter det på en skandinavisk skola.

– På den islamska skolan kan jag säga att jag lärde mig turkiska ordentligt. Det var egentligen nödvändigt för att jag skulle kunna kommunicera. Det var trevligt att arbeta på skola. Jag blev väl emottagen trots att jag inte är muslimskt troende.

Till sist fick Nina erbjudande om att arbeta på antingen Sveriges eller Norges konsulat, och hon valde det sistnämnda. Där utbildade hon reseguider i krishantering och ledde språkkurser i turkiska för pensionärer.

– Språkkunskaperna har varit till stor fördel i min karriär.

Utöver det politiska engagemanget tog hon med sig det turkiska språket hem efter 13 års vistelse i landet. Turkiskan har hon fört vidare till sina barn. Hemma hos Puiseva Tuncer talar man flytande turkiska, finska och svenska som vardagsspråk. Både Nina och hennes man talar även tyska.

– Jag lärde mig tyska i skolan och höll den vid liv i Turkiet, där jag tittade på tyska TV-kanaler! Min man lärde sig språket via jobbet. Han arbetade länge med turism.

Nina har alltid varit intresserad av samhället och dess strukturer. Arbetet i den utländska kommissionen eldade på intresset ytterligare.

– När jag återvände till Sverige kunde jag inte låta bli att bege mig in i politiken. Det kändes som om jag hade ett demokratiskt ansvar att försöka göra så mycket som jag kunde för dem som hade det sämre.

Nina berättar att resorna runtom i världen fått henne att börja känna en stor tacksamhet mot sitt födelseland och de möjligheter och den levnadsstandard som erbjuds här. Ändå finns sådant som är sämre och det krävs ett ständigt arbete för att upprätthålla jämlikheten. För en mamma i en flerspråkig familj framstår svenskarnas enspråkighetsideal och ojämlikheterna mellan språken som något dåligt.

– Det är säkert något arv från stormaktstiden, att man tänker att alla språk inte är jämbördiga och att det räcker med att kunna engelska utöver svenskan. I Sverige finns en enorm språkpotential; här finns folk som talar flera olika språk. Det är en kunskap som man måste börja värdesätta och bevara.

Intervju: Heidi Himmelä

Foto: Kai Kangassalo

Översättning: Martin von Pfaler